

سوره شصت و نهم - الحاقه

این سوره در مکه نازل شده و ۵۲ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

رستاخیز! چه رستاخیزی؟! تو چه دانی که رستاخیز چیست؟ قوم ثمود و عاد رستاخیز را تکذیب کردند! اما قوم ثمود به سبب طغیانشان هلاک شدند! و اما قوم عاد با باد سرد و سرکش به هلاکت رسیدند! که خدا هفت شب و هشت روز پی در پی بر آنها برگماشت و آنان را مانند تنه‌های پوسیده درختان خرما بر زمین افتاده می‌دید! پس آیا بقیمانده‌ای از آنها را می‌بینی؟! (۱ - ۸)

و فرعون و پیشینیان او و ساکنان قریه‌های "مؤتفکه" هم کارهای نادرست کردند! و پیامبر پروردگارشان را نافرمانی نمودند پس خدا هم آنها را سخت مواخذه کرد! (۹ - ۱۰) و (در عهد نوح) چون آب طغیان کرد ما شما را در کشتی برداشتیم! تا آن را بر شما عبرتی قرار دهیم و گوش‌های شنوا این پند را تواند شنید. و آنگاه یک دم در صور دمیده شود. و زمین و کوه‌ها برداشته شوند و هر دو به یک بار شکسته گردند. پس آن روز قیامت برپا شود. و آسمان بشکافت که آن روز آسمان سست باشد. و فرشتگان در اطراف آن باشند، و آن روز هشت فرشته حامل عرش پروردگارت بر بالای سرشان باشند. در آن روز شما را برای حساب حاضر نمایند و هیچیک از کارهای شما مخفی نماند. اما آن کس که نامه اعمالش را به دست راستش بدهند گوید بیانی نامه مرا بخوانید. من یقین داشتم که با حساب (اعمال) خود روبرو می‌شوم. پس او در عیشی پسندیده باشد. در بهشت برین. که میوه‌های آن دسترس باشد. (به آنها گویند) به سبب اعمالی که در روزگاران گذشته کرده‌اید بخورید و بنوشید گوارا باد! (۱۱ - ۲۴)

و اما کسی که نامه اعمالش به دست چپش داده شود گوید ایکاش نامه‌ام را به من نمی‌دادند! و از حساب اعمالم آگاه نمی‌گشتم! ای کاش مرگ پایان کار بودی! مالم از من رفع نیاز نکرد! اقتدارم از دست رفت! (خطاب رسد) او را بگیرد و زنجیرش کنید! آنگاه در دوزخش افکنید! پس در زنجیری که طولش هفتاد گز باشد او را درکشید! که او به خدای بزرگ ایمان نیاورده بود! و به طعام دادن بر مسکینان رغبت نشان نمی‌داد! پس امروز در اینجا بر وی یآوری نیست! نه طعامی مگر از چرک و جراثیم! که به جز خطاکاران آن را نخورند! (۲۵ - ۳۷)

سوگند می‌خورم بدان چه می‌بینید (عالم محسوس) و بدان چه نمی‌بینید (عالم غیرمادی)! که این گفتار پیامبر بزرگوار است! و سخن شاعری نیست که اندک بدان باور می‌نمایند! و نه سخن کاهنی است که اندک از آن پند می‌گیرید! فرستاده شده‌ای از جانب خدای جهانیان است! و اگر (محمد) بعضی سخنانی بر ما افترا بندد! و همانا او را به شدت مواخذه می‌کنیم! پس رگ قلبش را قطع می‌نمائیم! پس هیچیک از شما نمی‌تواند عذاب را از او دفع نماید! (۳۸ - ۴۷)

این قرآن پندی است برای پرهیزگاران! و ما می‌دانیم برخی از شما آن را تکذیب می‌کنید! و به راستی که آن حسرتی بر کافران باشد! و آن حق است و یقین! پس پروردگار خود تسبیح گوی! (۴۸ - ۵۲)